In dankbare en liefdevolle herinnering aan

WIEL PETERS

'Wiel van They van Nölleke'

echtgenoot van
Wil Peters-Nillessen

∗ 8-5-1943 † 29-4 2024

Met Oud en Nieuw zei Pap elk jaar: "Ik hoop dat het komend jaar weer net zo wordt als afgelopen jaar, het hoeft niet beter te zijn als het maar net zo blijft". Dit jaar met Oud en Nieuw bleef hij thuis, omdat hij toen al klachten had. Misschien is het goed dat die pas enkele weken geleden bekend werden. Hij wist toen meteen dat hij niet lang meer te leven had. Hij legde zich erbij neer. Hij omhelsde ons en Mam heel hartelijk, nam liefdevol afscheid en zei: "Het is mooi geweest". Twee dagen later is hij vredig in ons midden gestorven.
Met veel liefde en dankbaarheid denken we aan hem terug.

Pap groeide op aan de Kruksebaan als oudste van 7 kinderen in het warme gezin van They van Nölleke en Miene van Fieneke.
Een gezellig gezin met lieve ouders in een arme tijd. Dat bracht met zich mee dat hij meteen na school aan het werk moest, eerst als meubelmaker, toen als asfalteur bij Vexma en later, samen met broer Stef, als dakdekker bij Hudako, totdat rugklachten hem dat onmogelijk maakte. Er was gelukkig ook tijd voor sport en hobby's. Pap voetbalde lang in 't 1e van Rood Wit en was al 70 jaar lid. Ook kon hij goed tennissen en had hij wekelijks een kaartclubje.

Toen mam hem tegenkwam in zijn soldatenpak op het station in Nijmegen, was ze op slag verliefd. Het was wederzijds en het werd echte liefde. In 1967 trouwden ze, kregen een woning op de Krekelstraat. Daar zijn wij, hun twee dochters, geboren. We hadden er een fijne jeugd. Pap was een lieve man, die altijd voor ons klaar stond en tot lang elke ochtend onze boterham smeerde, uitstapjes met ons maakte, lekker kookte en heerlijke (wasberre) pannenkoeken bakte. Hij verveelde zich nooit. Hij hield zijn tuin en later onze tuintjes secuur bij, hield van puzzelen, ging regelmatig naar de bieb en liefst enkele keren per dag naar de winkel. Ook ging hij dagelijks wandelen over de Maldense Baan met zijn vriend Ad. Als je hem belde of ergens voor nodig had, stond hij meteen klaar. Hij was hecht bevriend met 'Lit van Door'; voor elkaar waren ze Joep en Sjors en op feestjes traden ze vaak samen op als 'Hepy en Hepy'.

Pap had een levendige belangstelling voor ons, maar was ook geïnteresseerd in alles wat het leven hem bracht, hij spelde de krant van voor naar achter, kende veel mensen en stond altijd open voor een praatje met wie dan ook.

Wiel, hele lieve echtgenoot, vader en opa, van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend en vooral voor wie je was in ons midden. Je bent onvergetelijk. Het ga je goed op de grote reis en moge God geven dat we elkaar eens weer ontmoeten.

Wil
Debby en Theo
Joshua, Zoë
Wanda en Ronald
Quinty en Stijn, Isa